

зарха. Продължителен разговоръ, който трая $1\frac{1}{4}$ ч. Финансовитъ работи на екзархията; трѣбва да се реши, да ли изобщо тя може да съществува въ Цариградъ—политическата ѝ мисия за Македония, *espérances* [надежди] за реформи. Лудо-риитъ на Цанкова. За черковната организация. Въпроси за младитъ турчета, покръстени презъ войната. За реорганизацията на епархийна България, епархиитъ сж много. Симеонъ и той мисли да се установи въ София, като замѣстникъ на екзарха. Духовни училища. Това всичко ще нареди следъ връщането си отъ Свищовъ. Следъ това иска да замине и за Виена, не зная защо. Въ политиката е за енергични мѣрки, да не се оставя всичко само на Нар. събрание, *c' est seulement un troupeau, ce ne sont pas des Anglais ou des Allemands* [то е само едно стадо, това не сж англичани или нѣмци]. Азъ му съобщихъ за комисаритъ и за плебисцита. И той е на мнение да се посети Търново; говорихме и за търновското общество. За селскитъ духовници се произнесе много остро. Трѣбва да се подпомага „*Courrier d' Orient*“ — всички останали вестници били въ ржцетъ на гърцитъ, екзархътъ искалъ да спечели *Stambul*, ала не вървѣло. Румелия поддържала „*Turquie*“ и „*Stambul*“, ала тя била въ по-друго положение, отколкото Македония. — Подиръ пладне отидохъ у Адженова, гдето имаше цѣлъ съборъ. Всички сж малодушни кривокраки. *La victoire pour eux feront des autres* [други ще печелятъ за тѣхъ победата]. Интересно писмо на Дяковича отъ Трънско, други отъ Раховско, Берковско. Балабановъ *ein fürchterlicher Nosentrompeter*, караха го да отиде въ Видинско и да действа съ Ремлингена. Сега никой не иска да иде префектъ, всички чакатъ на готово следъ 1 юлий. — Икономовъ и Климентъ образували, казватъ, въ Шуменъ нѣкаква си неутрална партия, князътъ да вземѣлъ държавния съветъ, да намалѣлъ броя на депутатитъ на половина и да не свиквалъ Велико нар. събрание, ами само обикновено. — Безеншекъ на улицата ми разправя за тукашни сцени. По-рано въ кръчмитъ било пълно съ шумъ и политика, сега чиновницитъ мълчали—военниятъ законъ и донесенията на руситъ имъ превиха шиитъ, сега не се съмнявали, че князътъ ще победи. Противъ генерала се е повдигналъ грозенъ вой, за останалитъ министри малко се говори. — Юсуфъ бей билъ у Стоилова, разправялъ му, какво е чувъ въ събранията на либералитъ. Арнаутинътъ (билъ, казватъ, нѣкогажъ каймакаминъ въ Аргирокастро, цариградски арнаутинъ) ходи при тѣхъ, при Хитрово и при Стоилова. Говорили тамъ за резултата—нѣмало съмнение, че княжеската партия ще победи, иматъ, казвали, силата въ ржцетъ си; Цанковъ казалъ, че понѣкога и малка шепа хора побеждаватъ; Наполеонъ I, каже, го изпиталъ — куражъ. — Видѣхъ *Thielau* на разходка. — Стоиловъ ми говори за дейността,